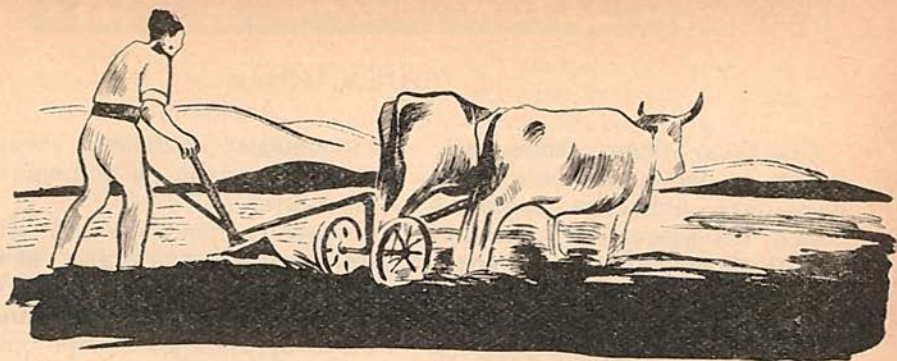




Ф. Георгиевъ

Д И Й !

Дий, воловци, мои златни
Дий, земята да оремъ,
Съмената благодатни
Днесъ на нея да дадемъ.

Да прораствнатъ отъ земята
И завържатъ класове,
Та на лѣто по полята
Да се чуватъ гласове.

Жетва съ радостъ да се сбира
Да зазвѣнкатъ сѣрпове,
Пѣсни да кѣнтятъ въвъ шира,
Да се вързватъ снопове.

Дий, воловци, да ореме
И земята да браздимъ;
Дий! Дорде е още време;
Дий! Следъ малко ще пладнимъ.

Йорд. п. Илиевъ

